

Sygn. akt II K 136/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lipca 2014 roku

Sąd Rejonowy w Legionowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Anna Szelağ

Protokolant Kinga Grzywacz

w obecności

Prokuratora -----

po rozpoznaniu dnia 17.07.2014r.

sprawy **M. M.**, urodz. (...) w L.

syna K. i A. z d. B.

oskarżonego o to, że: w dniu 13 grudnia 2013 roku około godziny 22:40 w msc. W. droga (...), woj. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny w postaci samochodu marki (...) o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości 1,64%, 1,49% alkoholu we krwi; -

tj. o czyn z art.178a§1k

orzeka:

oskarżonego M. M. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, przy czym ustala, że u oskarżonego stwierdzono 1,49‰ oraz 1,64‰ alkoholu we krwi i za to na podstawie art.178a§1kk wymierza oskarżonemu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności; - na podstawie art.69§1 i §2kk i art.70§1 pkt.1kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 2 (dwóch) lat; -

- na podstawie art.71§1kk wymierza oskarżonemu karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł (dziesięć); -

- na podstawie art.42§2kk i art.43§1kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych kat. B w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat; -

- na podstawie art.44§2kk orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego opisanego w wykazie dowodów rzeczowych nr 2 Ds./82/14/D pod poz.1 (k.73), przez zniszczenie; -

- na podstawie art.43§3kk zobowiązuje oskarżonego do zwrotu dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdów w terminie 7 dni licząc od daty uprawomocnienia się niniejszego wyroku; -

- na podstawie art.627kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 400 zł (czteryście) tytułem kosztów sądowych w tym 320 zł (trzysta dwadzieścia) tytułem opłaty.

Sygn. akt II K 136/14

UZASADNIENIE

Na podstawie ujawnionego w toku rozprawy materiału dowodowego Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 grudnia 2013 roku oskarżony M. M. jechał samochodem osobowym marki (...) o nr rej. (...) z miejscowości S. do W.. Około godz. 22:40, przejeżdżając miejscowość W. na skrzyżowaniu drogi nr (...) z drogą nr (...) oskarżony stracił panowanie nad pojazdem i uderzył w znak drogowy, następnie w barierkę energochłonną i zjechał do przydrożnego rowu. Na miejsce zdarzenia, zgodnie z poleceniem oficera dyżurnego, udali się policjanci st. post. W. B. oraz sierż. sztab. S. C.. W trakcie rozmowy z M. M. policjanci wyczuli od niego wyraźną woń alkoholu, miał bełkotliwą mowę, w tej sytuacji oskarżony został poddany badaniu na urządzeniu A., uzyskując wynik wskazujący, że znajduje się on w stanie nietrzeźwości. Następnie, w asyście w/w policjantów, M. M. został przewieziony przez pogotowie ratunkowe do szpitala (...) w W.. Na miejscu oskarżony zachowywał się arogancko, nie wykonywał poleceń, zmierzając w ten sposób do jak największego opóźnienia pobrania krwi do dalszych badań. O godz. 23:55 w dniu 13.12.2013r. pobrano od M. M. pierwszą próbkę krwi, w której w trakcie badań metodą chromatografii gazowej stwierdzono 1,64 ‰ alkoholu etylowego. Kolejną próbkę pobrano o godz. 0:45 w dniu 14.12.2013r., w której stwierdzono 1,49 ‰ alkoholu etylowego.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie wyjaśnień oskarżonego M. M. (k.101), zeznań świadków: K. J. (k.20-21), A. Z. (k.22-24), W. B. (k.30-31), J. P. (k.33-34), S. C. (k.36-38), jak również na podstawie (k.1-2, 3-4, 12) notatki urzędowej, (k.5-6) karty zdarzenia i szkic, (k.8, 9-11) protokołu oględzin, (k.16-17, 18-19) sprawozdania i protokołu pobrania krwi, (k.80) dokumentacja fotograficzna z załącznikiem.

Oskarżony M. M. przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynu i wyjaśnił, że w dniu 13.12.2013r. pił alkohol, bo dowiedział się o ciężkiej chorobie ojca, do tego ma on niepełnosprawną umysłowo siostrę, która wymaga stałej opieki i to „wszystko tak się złożyło” (k.101).

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom M. M., gdyż w całości korespondują one z pozostałym ujawnionym w sprawie materiałem dowodowym, a zwłaszcza z zeznaniami przesłuchanych w sprawie świadków.

Sąd nie miał wątpliwości, że w dniu 13.12.2013r., znajdując się w stanie nietrzeźwości, oskarżony prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym. Wszystkie te okoliczności znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadków K. J., A. Z., W. B., J. P., S. C.. Sąd w całości dał wiarę zeznaniom w/w świadków, gdyż ocenił je, jako logiczne, konsekwentne i precyzyjne. Policjanci, jak i pracownicy pogotowia ratunkowego są osobami postronnymi, na miejscu zdarzenia znaleźli się wykonując swe czynności zawodowe i w związku z tym, nie posiadają oni żadnego interesu w tym, by obciążać oskarżonego ponad jego rzeczywiste działanie. Wszystkie te okoliczności powodują, że w ocenie sądu, zeznania te zasługują na obdarzenie ich walorem wiarygodności.

Okoliczność, że M. M. prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości w sposób jednoznaczny wynika z badań próbek krwi pobranych od oskarżonego. Same badania zostały przeprowadzone w sposób prawidłowy, a dokonana czynność należycie udokumentowana. Badania zostały przeprowadzone prawidłową metodą chromatografii gazowej - o czym świadczy sprawozdanie z przeprowadzonych badań oraz protokoły pobrania krwi (k.16-19) i w tych okolicznościach, ich wyniki nie budzą żadnych wątpliwości.

Prawdziwość, autentyczność i rzetelność sporządzenia pozostałych ujawnionych w sprawie dowodów nieosobowych, w tym także protokołu tymczasowego zajęcia mienia ruchomego oraz protokołów oględzin, szkicu sytuacyjnego, nie była przedmiotem zarzutów stron oraz nie wzbudziła wątpliwości sądu. Zostały one sporządzone poprawnie, kompleksowo i w sposób zgodny ze standardami rzetelnego postępowania, z tych też względów sąd nie odmówił im wiarygodności.

Reasumując, w świetle poczynionych przez sąd ustaleń, wina M. M. nie budzi żadnych wątpliwości i czynem swoim wyczerpał on dyspozycję art.178a§1kk. W dniu 13.12.2013r. w W. na drodze (...), oskarżony kierował pojazdem mechanicznym marki (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym, znajdując się w stanie nietrzeźwości (I badanie 1,64 ‰, II badanie 1,49 ‰ alkoholu we krwi). M. M. jest dorosłym człowiekiem i powinien zdawać sobie sprawę z

tego, że alkohol osłabił jego koncentrację i zdolność szybkiego reagowania. Decydując się na kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości, oskarżony spowodował zagrożenie w ruchu lądowym i miał przy tym pełną świadomość, że narusza obowiązujące normy prawne. Taki wniosek w pełni znajduje potwierdzenie w wyjaśnieniach M. M., który przyznał, że w dniu 13.12.2013r., przed tym jak wsiadł do samochodu, pił alkohol. Przepis art.178a§1kk stanowi, że karze podlega, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Z treści powołanego przepisu wynika, że dla stwierdzenia popełnienia w/w przestępstwa konieczne jest łączne spełnienie następujących przesłanek: po pierwsze prowadzący pojazd znajdować się musi w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem innego środka odurzającego, po drugie sprawca winien prowadzić pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Stwierdzić należy, że wszystkie wyżej określone przesłanki zostały, w sytuacji będącej przedmiotem postępowania w niniejszej sprawie, spełnione. W ocenie sądu, nie ma wątpliwości, że oskarżony w chwili popełnienia czynu zabronionego znajdował się w stanie nietrzeźwości. Przepis art.115§16kk definiuje stan nietrzeźwości, jako zawartość alkoholu we krwi przekraczającą 0,5‰ lub prowadzącego do przekroczenia tej wartości, lub jako zawartość alkoholu w jednym decymetrze sześciennym wydychanego powietrza o masie przekraczającej 0,25 miligrama lub prowadzącego do stężenia przekraczającego tę wartość. M. M. został poddany badaniu na zawartości alkoholu we krwi, co dało wynik 1,64‰ oraz 1,49‰. W konsekwencji, przyjmując zatem należy, że stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego przewyższało w/w granicę. Poza tym, w omawianym stanie faktycznym spełniona została także druga przesłanka, a zatem M. M. w chwili zatrzymania prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki (...) o nr rej. (...).

Wymierzając M. M. karę 5 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł, sąd kierował się dyrektywami zawartymi w treści art.53kk, art.33kk oraz art.71kk. Sąd wnikliwie rozważył wszelkie okoliczności mogące wpłynąć na wymiar kary zarówno te łagodzące jak i obciążające. Jako okoliczność łagodzącą sąd wziął po uwagę to, że oskarżony, przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, nie kwestionował zgromadzonych w toku dochodzenia dowodów, jak również szczerze wyraził skruchę. Istotne jest również i to, że M. M. nie był dotychczas karany (k.94), co dowodzi, że prowadzi on ustabilizowany tryb życia, a przedmiotowe zdarzenie miało jednostkowy charakter. Z kolei, jako okoliczność obciążającą sąd wziął pod uwagę to, że oskarżony naruszał już przepisy ustawy prawo o ruchu drogowy i był dwukrotnie karany mandatem karnym kredytowanym za naruszenie obowiązku używania pasów bezpieczeństwa, jak również za spowodowanie kolizji drogowej (k.92). Poza tym, nie można pominąć i tej okoliczności, że decydując się na kierowanie pojazdem mechanicznym pod wpływem alkoholu M. M. spowodował realne zagrożenie w ruchu lądowym i miał przy tym pełną świadomość, że narusza obowiązujące normy prawne. Oskarżony poruszał się drogą publiczną mając przy tym dość duże stężenie alkoholu we krwi, co tylko zwiększało stopień społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu. Jednakże, z drugiej strony na korzyść oskarżonego przemawia fakt, że do zdarzenia doszło po godzinie 22:00, kiedy to należenie ruchu nie jest już duże. W tej sytuacji, mając na uwadze powyższe rozważania, sąd uznał, że kara 6 miesięcy pozbawienia wolności będzie adekwatną do stopnia zawinienia oskarżonego, jak i do stopnia społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu.

Ponadto, tak orzeczona kara winna także spełnić swe cele zarówno w zakresie prewencji ogólnej jak i szczególnej, tj. uświadomić oskarżonemu, że nie ma przyzwolenia i społecznej akceptacji na wyżej opisane zachowanie. Sąd miał na uwadze również względy prewencji ogólnej, fakt, że przestępstwo popełnione przez M. M. jest popełniane często, wręcz nagminnie (obserwując chociażby wpływ tego typu spraw do tutejszego Sądu), a kara winna spełniać także cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, sąd wymierzył oskarżonemu najsurowszy rodzaj kary przewidziany przez ustawodawcę za popełnienie przestępstwa z art.178a§1kk. Z drugiej jednak strony, uwzględniając wszystkie okoliczności łagodzące, sąd zdecydował o warunkowym zawieszeniu wykonania w/w kary pozbawienia wolności na minimalny okres próby 2 lat. Czas ten powinien pozwolić na skontrolowanie dalszego postępowania M. M. i jeżeli nadal nie zmieni on swojej postawy, sąd będzie mógł zarządzić wykonanie w/w kary pozbawienia wolności. Dodatkowo, aby wzmocnić represyjne działanie kary sąd wymierzy oskarżonemu karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł, kara taka będzie karą, która spełni pokładane w niej cele. Ilość i wysokość stawek dziennych grzywny została ustalona przy uwzględnieniu dochodów oskarżonego, które określił on na kwotę 2000 zł miesięcznie (k.100) oraz

uwzględnia ona wysokości zabezpieczenia majątkowego. Tak orzeczona kara, w ocenie sądu spełni pokładane w niej cele zarówno w zakresie wychowawczego oddziaływania na oskarżonego, jak również w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Stosownie do dyspozycji art.42§2kk oraz przedstawionych już wyżej okoliczności, sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych kat. B w ruchu lądowym przez okres 3 lat. W przypadku popełnienia przestępstwa skierowanego przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji istnieje obligatoryjny obowiązek orzeczenia w/w środka karnego. Zgodnie z treścią art. 43§1kk zakaz ten orzeka się w latach, przy czym dolna granica to 1 rok a górna 10 lat. W ocenie sądu, w przypadku M. M., uwzględniając w/w okoliczności oraz ilość alkoholu we krwi, która znacznie przekracza ustawową granicę stanu nietrzeźwości - 0,5 ‰, zasadne jest stosowanie tego środka karnego przez okres 3 lat. Taki okres zakazu, w ocenie sądu, pozwoli oskarżonemu na zmianę swojej postawy, na przemyślenie swojego dotychczasowego zachowania, a w konsekwencji spowoduje, że nigdy w przyszłości nie będzie on poruszał się w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości. Należy również w tym miejscu podnieść, że uwzględniając sytuację rodzinną M. M. oraz jego obowiązki zawodowe, sąd ograniczył przedmiotowy zakaz do pojazdów kat. B, pozostawiając mu pozwolenia na poruszanie się pojazdami kat. A, co umożliwi oskarżonemu w miarę swobodne poruszanie się pomiędzy nadzorowanymi przez siebie budowlami.

Na podstawie art.627kpk, M. M. został obciążony kosztami sądowymi, które po zsumowaniu wyniosły 400 zł, w tym 320 to opłata.